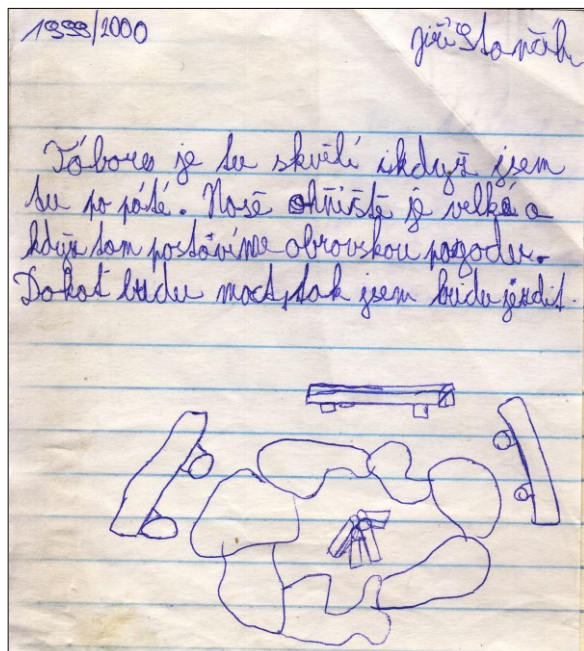

Čtvrt století letních táborů T.J. Sokol České Budějovice na Hradcích a na Kadově

Po změně politických poměrů v listopadu 1989 byla hned v únoru 1990 obnovena činnost T.J. Sokol České Budějovice. První týdenní tábor Sokolské župy Husovy (která se roku 2005 začleňuje do Sokolské župy Jihočeské) se konal v srpnu roku 1994 v Rásné u Telče pod vedením Stanislavy Jarošové. Roku 1995 se konal již desetidenní tábor, tentokrát (a také poprvé) na Hradcích v chatkovém táboře Jihočeské univerzity pod vedením Bedřicha Borška. Přes čtyřicet dětí, které se tábora účastnily, pocházelo ze sokolských jednot České Budějovice, Kamenný Újezd a Suchdol nad Lužnicí. V dalších dvou letech přibýly děti i z Lišova. Tábor na Hradcích byl vždy pořádán pod hlavičkou župy Husovy, ale jelikož jeho provoz zajišťovali hlavně vedoucí z Budějovic, časem se ho účastnily hlavně budějovické děti (s několika dalšími účastníky z Kamenného Újezdu).

V roce 1998 se konal tábor v Dálavě u Benešova nad Černou, v roce 2001 v místě Pod Ondřejem u Brloha (tady začínal František Dvořák – Feďa a nadále zde vede tábor Jiří Ambrož – Kýša). Stáňa Jarošová vedla tábory na Javorníku (1997, 1998), na Kvildě (1999, 2000) a začala s tábory v Tušti (2001–2006), v jejichž vedení dál pokračoval Jiří Persona.

Během tábora na Hradcích pojali Majka Šmilauerová a Vlastimil Růžička ideu založit oddíl Pobytu v přírodě

s pravidelnou činností. Stalo se tak na podzim roku 2000 a v tomto oddíle vyrostli a vyrůstají z dětí další a další táborovní vedoucí. První generace již odchovala svou vlastní generaci nástupců, tu a tam se přidali známí, později životní partneři. Kvůli nesolidnosti provozovatele našla Majka roku 2008 nové místo pro tábor v Kadově u Blatné. Tam pořádáme tábory dodnes. Z Hradců a Kadova máme souvislou řadu kronik. Pětadvacet let.

Na Hradcích první roky nebyly splachovací záchody, ani teplá voda. Občas se ohřála voda v kuchyni, z prkýnek se sbíla dřevěná podložka a děti se na ní v lese opláchlý.

Ještě v roce 1999 byly informace pro účastníky napsány na psacím stroji. Od Indiánského léta v roce 2000 jsou tištěny na laserové tiskárně a po špatných zkušenostech s nečekanými návštěvami rodičů na táboře přibyla prosba: „Dopřejte dětem dva týdny samostatnosti. Rádi vás uvítáme na závěrečném táboráku...“

Na táboře Ostrov pokladů (2001) byli účastníci prvně rozděleni nejen na mladší a starší kluky a holky, ale i do smíšených skupin, které spolu soupeřily v celotáborové hře. K tomuto táboru také prvně dostaly všechny děti motivační dopis, na táboře se objevily pravidelné denní rozkazy, všichni měli jednotný kostým (námořnické tričko) a vedly se pravidelné zápisy do kroniky. Na táboře Osmisícovky světa (2005) se v kronice naposledy objevily černobílé, doma vyráběné fotografie. Od té doby již kroniky obsahují výhradně digitálně pořízené a na základní papír tištěné barevné fotografie.

Na táboře zlatokopů (1997) dostali všichni účastníci keramické medaile z dílny Aleny a Františka Reindlových a tato tradice trvala až do roku 2018.

Nejpoctivějším účastníkem všech z prozatím 25 pořádaných táborů byl Jiří Stančík – Stoupa. Pouze o tábor méně, tedy 24, má na svém kontě Jiří Reindl – Šaman, 22 táborů pak Adam Růžička, 21 táborů Eliška Růžičková, 18 Jarka Kubešová a Marek Pitra, 17 táborů Václav Čaloun a tak dále.

Nejdéle sloužícím hlavním vedoucím táborů je Bedřich Boršek (10), poté Majka Šmilauerová (6) a Eliška Hlaváčková (4).

Největším tahounem táborového programu a neaktivnějším tvůrcem celotáborových her je Jiří Reindl – Šaman (5). Adam Růžička a Jiří Stančík – Stoupa vytvořili každý 3 táborové hry; Marie Šmilauerová, Vlastimil Růžička a František Reindl každý 2. Dvě hry z našich táborových her (*Kapitán Flint* a *Osmisícovky světa*) vydalo nakladatelství Mravenec tiskem.

zapsal Vlastimil Růžička